

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 20 listopada 2017 r. – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland / Aylin Wüst, Peter Wüst

(Sprawa C-645/17)

(2018/C 112/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Strona przeciwna: Aylin Wüst, Peter Wüst

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że czasowe zamknięcie lotniska w wyniku wypadku samolotu przy lądowaniu stanowi nadzwyczajną okoliczność?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że czasowe zamknięcie lotniska stanowi nadzwyczajną okoliczność także w przypadku, gdy samolot mający wypadek należy do floty przewoźnika lotniczego, który powołuje się na nadzwyczajną okoliczność w związku z opóźnionym lotem spowodowanym czasowym zamknięciem lotniska?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że opóźnienie w miejscu przylotu przekraczające 3 godziny jest „spowodowane” przez nadzwyczajną okoliczność także wtedy, gdy samolot mający wypadek należy do floty przewoźnika lotniczego, który powołuje się na tę nadzwyczajną okoliczność w związku z opóźnionym lotem spowodowanym czasowym zamknięciem lotniska?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U., 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 21 listopada 2017 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / Amazon EU Sàrl

(Sprawa C-649/17)

(2018/C 112/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona pozwana: Amazon EU Sàrl

Pytania prejudycjalne

Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedłożone następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów ⁽¹⁾:

- 1) Czy państwa członkowskie mogą przewidzieć przepis, który, tak jak przepis art. 246a § 1 ust. 1 zdanie pierwsze pkt 2 EGBGB, zobowiązuje przedsiębiorcę do udostępniania konsumentowi [nie tylko o ile jest dostępny, lecz] stale swojego numeru telefonu w ramach zawierania umów na odległość przed złożeniem przez niego oświadczenia o zawarciu umowy?
- 2) Czy użyte w [niemieckiej wersji językowej] art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83/UE wyrażenie „gegebenenfalls” („o ile jest dostępny”) oznacza, że dany przedsiębiorca musi informować tylko o rzeczywiście istniejących w jego przedsiębiorstwie środkach porozumiewania się, a więc nie jest zobowiązany do założenia nowego numeru telefonu lub faksu lub adresu e-mail, jeżeli zdecyduje się na zawieranie również umów na odległość w swoim przedsiębiorstwie?
- 3) W razie udzielenia na pytanie drugie odpowiedzi twierdzącej:

Czy wymienione w [niemieckiej wersji językowej] art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83/UE wyrażenie „gegebenenfalls” („o ile jest dostępny”) oznacza, że w danym przedsiębiorstwie istnieją już tylko takie środki porozumiewania się, które są rzeczywiście wykorzystywane przez przedsiębiorcę w każdym razie również do kontaktowania się z konsumentami w ramach zawierania umów na odległość, czy też istnieją w przedsiębiorstwie również takie środki porozumiewania się, które są dotychczas wykorzystywane przez przedsiębiorcę wyłącznie do innych celów, takich jak przykładowo porozumiewania się z podmiotami gospodarczymi lub organami władzy?
- 4) Czy dokonane w art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83/UE wyczerpujące wyliczenie środków porozumiewania się w postaci numeru telefonu i faksu oraz adresu e-mail jest wyczerpujące, czy też przedsiębiorca może wykorzystywać również inne, tam niewymienione środki porozumiewania się, takie jak czaty internetowe lub telefoniczny system oddzwaniań, jeżeli w ten sposób zapewnione jest szybkie kontaktowanie się i skuteczne porozumiewanie się?
- 5) Czy przy stosowaniu wymogu przejrzystości ustanowionego w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/83/UE, zgodnie z którym przedsiębiorca w jasny i zrozumiały sposób udziela konsumentowi informacji o środkach porozumiewania się wymienionych w art. 6 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy, ma znaczenie, by informacja ta była udzielana szybko i skutecznie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2011, L 304, s. 64.

**Odwołanie od wyroku Sądu] (szósta izba) wydanego w dniu 7 września 2017 r. w sprawie T-451/15,
AlzChem AG / Komisja, wniesione w dniu 27 listopada 2017 r. przez AlzChem AG**

(Sprawa C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: AlzChem AG (przedstawiciele: adwokat A. Borsos, J.A. Guerrero Pérez, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności spornej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.